

Publicerad 2009-09-26 23:53 av Gawain

Att glömmas bort kan också vara en skräck,,

Mossbena

Och barken krökte sig från rötternas
fästen upp genom kronor, ut längs
varje späd liten kvist

mossan kroknade, tuvorna av gulnat
gräs föll isär som tvingad i mittbena tu

Ingen märkte något, men det hände
just lika fullt
det var Hon som vände sig i sin
bortglömda grav, ännu bitter över
sitt ödes orättvisa slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gawain med Poeter.se id #12578 innehar upphovsrätten